

Klachtenummer 2011 N- 44 Schorsing van een leerling. Klacht gegrond.

Advies van 2 februari 2012

Aan een opgelegde schorsing kleven gebreken. School heeft zelf onnodig risico doen ontstaan

De klacht is afkomstig van de heer K, vader van de minderjarige L, gewezen leerling van de S- school, die door de Stichting B in stand wordt gehouden. Zij is gericht tegen de heer C, directeur van de S- school en tegen de heer D, clusterdirecteur van de Stichting B.

Inhoud van de klacht

L heeft van 2002 tot januari 2011 op de S school gezeten. L is een rugzakleerling. Onder zijn zorgbehoefte valt ook begeleiding in ongestructureerde perioden.

Op 29 november 2010 heeft er op school een incident met een medeleerlinge, die ook bijzondere begeleiding nodig heeft, plaatsgevonden.

Op 2 december 2010 heeft de heer C aan K en zijn echtgenote medegedeeld dat L voor een periode van 5 dagen zou worden geschorst en dat er tegen hem een verwijderingsprocedure zou worden begonnen. De reden voor de maatregelen zou gelegen zijn in het voorval van 29 november. Nadien is de schorsing met 5 dagen verlengd.

De school is tegenover L tekortgeschoten. Klager voert daarvoor het volgende aan:

- a. Op 29 november 2010 is L samen met een leerlinge die ook speciale zorg nodig heeft, tijdens een pauze zonder toezicht alleen gelaten in het schoolgebouw. Daarmee heeft de school voor die leerlingen een onnodig risico gecreëerd.
- b. Het besluit ten aanzien van de schorsing en de verwijdering is op onzorgvuldige wijze genomen. Er is alleen afgegaan op de informatie die de ouders van de bewuste medeleerlinge hebben verstrekt. Van beschikbare expertise is geen gebruik gemaakt. Een onderbouwing van de schorsing is, hoewel K daar herhaaldelijk om heeft verzocht, nimmer verstrekt. Het heeft aan een deugdelijke bewijsvoering ontbroken.
- c. De verhouding tussen wat L heeft gedaan en de tegen hem getroffen sancties is buitenproportioneel.

Het oordeel van de Commissie

Voor de Commissie zijn de volgende feiten en omstandigheden in voldoende mate vast komen te staan:

L is gediagnosticeerd als een jongen met ADHD en PDD-NOS. Hij heeft een rugzakvoorziening.

In november 2010 is een voorval geweest waarbij L betrokken was. Hij bevond zich toen met een medeleerlinge, die ook een rugzakvoorziening heeft, tijdens de pauze in een afgelegen gedeelte van het schoolgebouw. Er was daar geen toezicht. De andere kinderen waren buiten. Kort daarna is geconstateerd dat gedurende het verblijf in het afgelegen gedeelte L zijn onderbroek heeft laten zien door zijn spijkerbroek naar beneden te trekken en dat de bewuste medeleerlinge vervolgens ook haar broek naar beneden heeft getrokken en haar onderbroek heeft getoond.

Diezelfde dag is er naar aanleiding van het voorval overleg geweest tussen de heer C, de intern begeleider en de moeder van L. Aan de orde is toen geweest wat een passende sanctie zou zijn. De heer C dacht aan strafregels, de moeder aan het schrijven van een opstel. Afgesproken werd dat eerst het advies van de ambulante begeleider ingewonnen zou worden.

Drie dagen na het voorval heeft C aan L een schorsing opgelegd van 5 dagen. Ook werd een verwijdering aangekondigd. Als reden voor de schorsing en verwijdering werd aangevoerd dat L een klasgenootje had gevraagd haar onderbroek te laten zien, nadat hij die eerst zelf had laten zien en dat zij dat had gedaan, omdat zij het verzoek van L als dreigend had ervaren.

De heer D heeft namens het bevoegd gezag schriftelijk aan L's ouders medegedeeld dat de schorsing zou worden verlengd met tien dagen. Gesteld werd dat de reden van de schorsing aan de ouders bekend was.

Op 15 december 2010 is er op het kantoor van de stichting B een gesprek geweest met daarbij

aanwezig L's ouders en aangeklaagden. Er is toen afgesproken dat er op 3 januari 2011 overleg gevoerd zou worden over wat voor L een goede plek zou zijn om verder te kunnen.

Verder is in het gesprek afgesproken het besluit tot verwijdering zou worden opgeschort. Bij wijze van tijdelijke maatregel zou L met ingang van 3 januari 2011 met speciale begeleiding 's ochtends weer op de S-school mogen komen. De heer C zou dit voorstel nader uitwerken en vervolgens aan L's ouders voorleggen.

Op 17 december heeft de heer C een voorstel aan de ouders voorgelegd. In een reactie daarop hebben de ouders aangegeven het voorstel van onvoldoende kwaliteit te vinden. Verzocht is om een alternatief.

Op 2 januari 2011 heeft de heer D aan K gemeld dat de schorsing van L voor onbepaalde tijd zou worden voortgezet.

L is in januari 2011 op een andere school geplaatst. Daardoor is voor de stichting B de noodzaak met de verwijderingsprocedure te beginnen komen te vervallen.

De Commissie beoordeelt de klacht tegen deze achtergrond.

De Commissie stelt vast dat in de wijze waarop L is behandeld, er sprake is geweest van een aantal verwijtbare tekortkomingen:

- Een school is te allen tijde verantwoordelijk voor de veiligheid van haar leerlingen. Daarbij hoort dat zij geen situaties mag doen ontstaan waarin haar leerlingen extra risico lopen.

De S-school heeft op 29 november 2010 tijdens een pauze L en een andere zorgleerlinge tijdens een pauze zonder toezicht alleen gelaten. Daarmee heeft zij naar het oordeel van de Commissie de bewuste leerlingen in een situatie gebracht die onnodig risico opleverde.

- De heer C heeft in eerste instantie tegenover L's moeder de indruk gewekt dat het schrijven van strafregels een passende sanctie was op wat er op 29 november 2010 was voorgevallen.

Drie dagen daarna is alsnog besloten L de veel zwaardere sancties van schorsing en verwijdering op te leggen. Zijn ouders zijn vooraf niet gehoord. Daardoor hebben zij niet de gelegenheid gekregen om hun zienswijze te geven op het voornemen tot schorsing en verwijdering van L. De ambulante begeleider van L is vooraf niet gehoord.

Bij het opleggen van de schorsing is naar het oordeel van de Commissie niet de vereiste zorgvuldigheid in acht genomen.

- Schorsing en verwijdering zijn zware sancties die slechts ingeval van ernstig wangedrag van de desbetreffende leerling kunnen worden opgelegd. Er moet sprake zijn van dwang of geweld.

Naar het oordeel van de Commissie levert de door de school gepresenteerde weergave van het incident onvoldoende rechtvaardiging op voor de zwaarte van de opgelegde sancties. In de brieven die de heer C naar aanleiding van het voorval aan de ouders van L heeft geschreven, wordt van dwang of geweld geen melding gemaakt.

De Commissie verklaart de klacht gegrond, voor zover die betreft de geconstateerde tekortkomingen.